

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1398/2024
06.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Татјане Ђурица, Весне Субић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, чији је пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4091/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 06.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4091/23 од 14.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4091/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 120/23 од 04.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се ништи члан 2. Анекса II Уговора о уређењу међусобних односа из радног односа са запосленим број .. од 10.03.2021. године, закључен између тужиоца и туженог дана 18.03.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4091/23 од 14.12.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 120/2023 од 04.10.2023. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или

правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Предмет тражене правне заштите је поништај одредбе анекса уговора о раду закљученог између парничних странака, због измене описа послова и коефицијента обрачуна зараде услед промене Правилника о раду туженог. Одлуке нижестепених судова у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у погледу примене одредаба чл. 171. и 172. Закона о раду по питању обавезе послодавца у поступку давања понуде за закључење анекса уговора о раду. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде поротив које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3).

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењују општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић